

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 449/2025
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Штамбук, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 18К.бр.2297/23 од 15.07.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 828/24 од 22.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Штамбук, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 18К.бр.2297/23 од 15.07.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 828/24 од 22.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 18К.бр.2297/23 од 15.07.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и одређено је да се иста неће извршити ако окривљени за време проверавања у трајању од 4 (четири) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев према окривљеном може остварити у парничном поступку. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд на основу члана 262. став 2. ЗКП донети посебно решење када се прибаве подаци.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 828/24 од 22.11.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Штамбук, па је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду 18К.бр.2297/23 од 15.07.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Штамбук, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Првог основног суда у Београду 18К.бр.2297/23 од 15.07.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 828/24 од 22.11.2024. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ или да укине наведене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по изјављеној жалби.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на незаконитом доказу и то на 27 фотографија у које је првостепени суд на главном претресу извршио увид, уместо да исте као незаконит доказ издвоји из списка предмета. Као разлог незаконитости наведених фотографија, бранилац окривљеног истиче да су ове фотографије прибављене на недозвољен начин, обзиром да се ради о приватним фотографијама лица оштећеног ББ, снимака рендгена и мултислајсног скенера, а које је суду доставио сам оштећени, при чему се не зна ко је наведене фотографије сачинио, када и у којим околностима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, имајући у виду да из списка предмета произилази да се оштећени ББ, приликом давања свог исказа на главном претресу, изјашњавао о наведеним фотографијама, а које је истог дана након критичног догађаја сам сачинио мобилним телефоном, као и неколико дана након критичног догађаја, то следствено томе, по налажењу Врховног суда, наведених 27 фотографија које је мобилним телефоном сачинио оштећени и доставио органу поступка представљају саставни део исказа оштећеног ББ и као такве не представљају незаконит доказ, па се стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењују као неосновани.

Осталим наводима браниоца окривљеног везаним за наведене фотографије које је суду доставио оштећени се, по налажењу Врховног суда, не оспорава законитост коришћења ових фотографија у кривичном поступку, већ се само оспорава њихова аутентичност и доказна снага, а у вези са тим и исказ судског вештака др Милоша Јанчића којем су на главном претресу предочене наведене фотографије, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па стога Врховни

суд ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није посебно разматрао.

Поред тога, Врховни суд није посебно разматрао ни наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у којима као незаконит доказ означава налаз и мишљење судског вештака др Милоша Јанчића од 10.05.2023. године, будући да бранилац у својим наводима у овом делу, по налажењу Врховног суда, не оспорава законитост наведеног налаза и мишљења судског вештака јер не указује у чему се конкретно састоји његова незаконитост, односно супротно којој законској одредби је овај доказ прибављен и изведен, већ фактички само оспорава стручност вештака др Милоша Јанчића да обави предметну врсту вештачења, те оспорава доказну снагу наведеног вештачења и оцену суда о прихватљивости наведеног налаза и мишљења, а у вези са тим и правилност утврђеног чињеничног стања везано за врсту телесних повреда које је критичном приликом задобио оштећени од стране окривљеног, а што све није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца. Ово имајући у виду да бранилац окривљеног истиче да налаз и мишљење судског вештака др Милоша Јанчића од 10.05.2023. године није дат по правилима струке, будући да је наведени вештак специјалиста за општу хирургију и није уско специјализован за вештачење телесних повреда које је критичном приликом задобио оштећени, те да је вештачење требало да буде поверено вештаку специјалисти оториноларингологије који је уско специјализован за повреде носа и носних костију, при чему је по браниоцу за потпуно и правилно утврђивање чињеничног стања у погледу врсте повреда оштећеног било неопходно на основу медицинске документације, и то анализе снимка мултислајсног скенера, да се изјасни и специјалиста радиологије.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Штамбук, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић